

Un Tal Shakespeare

MARCEL TOMÀS & CASCAI TEATRE

DOSSIER PEDAGÒGIC

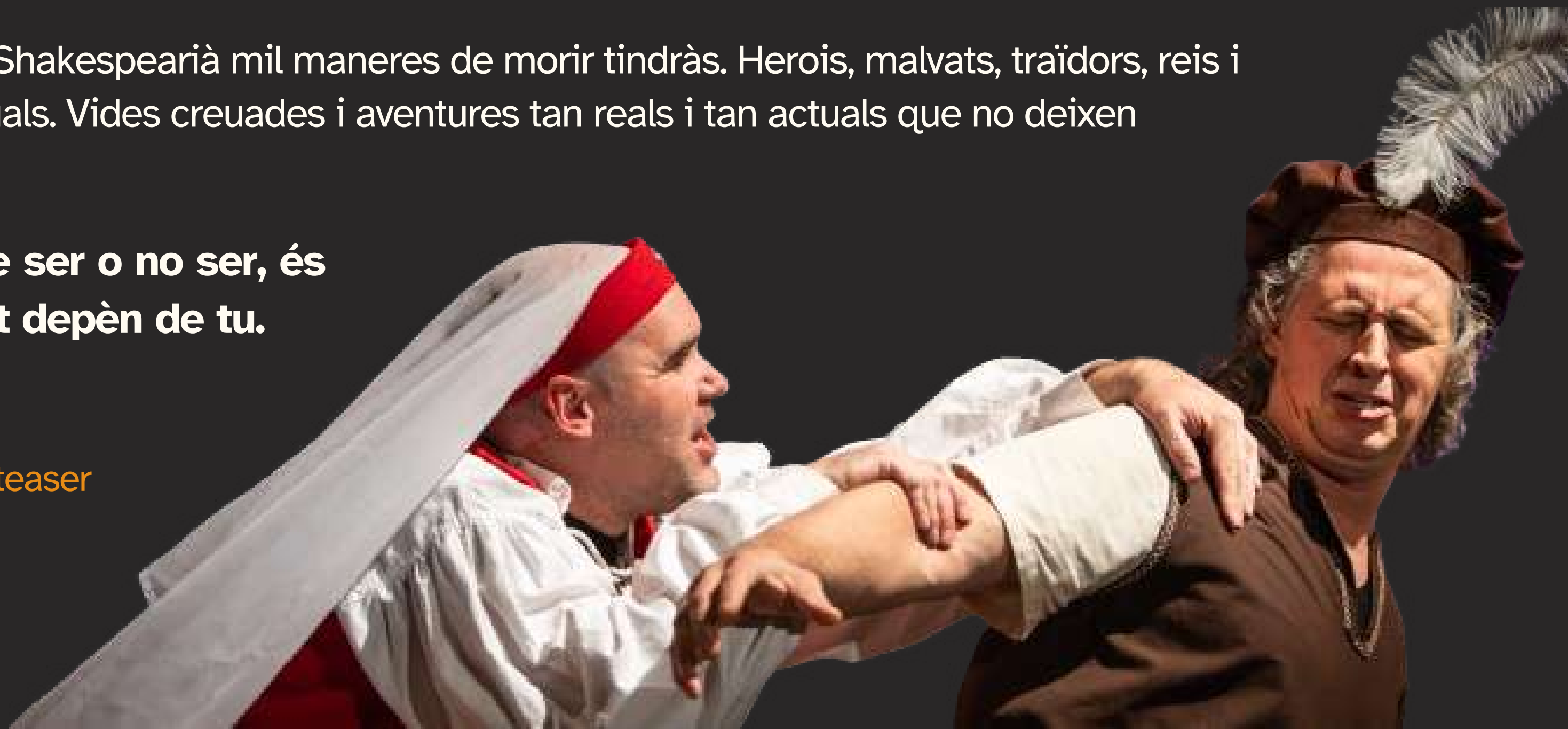
Sinopsis

Marcel Tomàs passa pel sedàs del seu particular univers creatiu algunes de les icones del gran dramaturg, els fa viatjar als temps moderns al servei d'un show hilarant.

Si ets un personatge Shakespearià mil maneres de morir tindràs. Herois, malvats, traïdors, reis i enamorats a parts iguals. Vides creuades i aventures tan reals i tan actuals que no deixen indiferent a ningú.

El dilema, més que ser o no ser, és riure o no riure. Tot depèn de tu.

Clica [aquí](#) per veure el teaser

L'espectacle

A partir de grans temes de l'obra shakespeariana i mitjançant l'humor, l'espectacle ens trasllada a situacions quotidianes que ens apropen a l'univers del gran dramaturg d'una manera distesa i divertida. A Un Tal Shakespeare, es barregen fragments de les obres originals i es transformen en situacions contemporànies.

Tot comença quan els protagonistes que suposadament han d'escenificar el recull de les millors obres de Shakespeare es perden pel camí i no arriben al teatre. Així doncs, un dels actors secundaris i un treballador de la construcció que accidentalment apareix a l'escenari, es disposaran a ells mateixos fent tots els papers de l'espectacle i improvisant amb el públic, que en algun moment acabarà participant.

Escenificaran fragments tan mítics com la mort per enverinament de l'obra Romeu i Julieta, l'escena al cementiri de Hamlet i l'assassinat de Desdèmona a Otel·lo. També es podrà veure un recull, a través d'una cançó, de totes les morts que apareixen en les obres de Shakespeare escenificades amb un teatret de ninots de joguina que amb una filmació en directe que es projecta a una pantalla. Una escena on un trobador de l'edat mitjana es transforma en un cantant de rap.

Alguns dels passatges més reconeguts de l'autor es posaran a l'escenari amb l'ajuda del públic que, des de la sala de butaques, interpretarà algunes de les frases més cèlebres. I com aquestes, altres escenes molt divertides troben la manera d'aproximar-se a l'univers shakespearà despertant la curiositat dels alumnes per un gènere que, tot i estar escrit el S. XVI, parla de temes universals i inherents a la condició humana com són com l'amor, el desamor, la venjança, la traïció, la gelosia, l'amistat, el perdó, la tristesa, la mort, etc.

L'obra és una fusió de diferents disciplines: **audiovisual, música, teatre de text, teatre d'objectes i clown contemporani.**

Només dues persones a l'escenari que ens ofereixen diversos personatges shakespearians portant-los a l'època actual. Aquests dos actors ens acompanyen a fer un viatge per algunes de les obres de Shakespeare tractant els seus grans temes, sempre en clau d'humor.

Un show fet a mida de Marcel Tomàs que entra i surt de l'espectacle com i quan vol, tant recita un fragment de l'obra com resol problemes quotidians que sorgeixen en escena. Teatre dins el teatre.

Fitxa artística

CREACIÓ MARCEL TOMÀS i SUSANA LLORET

DIRECCIÓ MARCEL TOMÀS i MARTA RIBERA

INTÈRPRETS MARCEL TOMÀS i TONI ESCRIBANO

BSO CARLES SERRAS (SR. MIT)

DISSENY DE LLUM GERARD CANADELL

FOTOGRAFIA I DISSENY GRÀFIC MARCEL ASSO

VEU EN OFF PEP CRUZ

VESTUARI BELMONDO

ESCENOGRAFIA DUNGI

COMUNICACIÓ IRENE VILA

PRODUCCIÓ CASCAI TEATRE

Proposta pedagògica

Amb aquesta guia el que pretenem és proporcionar-vos un seguit d'activitats d'anàlisi, observació, comprensió i expressió perquè els nois i noies coneguin l'art del clown i el teatre d'objectes i de text, així com l'obra de Shakespeare des d'un punt de vista de teatre contemporani i com s'integren tots aquests llenguatges per crear un espectacle teatral.

Totes les activitats es presenten en forma de suggeriments perquè creiem que sou vosaltres, els professors i professores, els que coneixeu els alumnes i sabeu millor quines són les propostes que els resulten més atractives i més profitoses. Dividim la proposta en dos blocs. Les activitats per fer abans de la funció, inclouen continguts orientats a activar els coneixements previs sobre els gèneres dramàtics, sensibilitzar els joves amb relació al llegat de Shakespeare i afavorir les expectatives de l'espectacle. Després de la funció, es busca afavorir els aprenentatges significatius i l'expressió creativa al voltant de les temàtiques centrals que planteja l'obra i el seu context creatiu, així com els gèneres teatrals utilitzats.

Objectius

Que els nois i noies gaudeixin de l'espectacle i s'aficionen al teatre.

Que els alumnes es familiaritzin amb l'obra de Shakespeare i els grans temes que es tracten en la seva obra (inseguretat, falsedat, amor, odi, vida, mort, humor, traïció i venjança).

Apropar-los el llenguatge del gènere teatral contemporani que tendeix a incorporar diferents disciplines i barrejar-les entre si per crear noves maneres de posada en escena.

Que coneguin, compreguin i reflexionin sobre els missatges que es poden transmetre a través de l'humor: la clau no és el que es fa sinó el com es fa.

Que els alumnes expressin, per escrit o oralment, els resultats de la seva anàlisi i lectura de l'espectacle.

Promoure pautes socials i actituds de respecte durant l'activitat social concreta d'anar al teatre.

Material

- La creació d'un espectacle
- La comèdia i la tècnica clown
- El teatre de text i d'objectes
- Teatre Isabelí
- William Shakespeare
- Obres de l'autor
- El teatre: parts i elements

CREACIÓ D'UN ESPECTACLE

Per portar a terme un espectacle intervenen molts factors i un treball rigorós d'investigació, preparació i organització.

En el cas de **Cascai Teatre**, sempre es parteix d'una idea i d'una proposta que fa el director artístic, en aquest cas Marcel Tomàs. Aquesta idea habitualment és fruit d'un **treball de recerca o investigació** sobre una temàtica, un autor o bé un text concret. Llavors es comença a treballar amb un guió que inicialment és molt esquemàtic i, en la mesura que es va construint l'espectacle i desenvolupant escenes, es va ampliant.

A partir d'aquest guió previ comptem amb un **equip de producció** que elabora el projecte, els objectius, els timings, pressupostos i campanya de comunicació. Paral·lelament, es va configurant l'equip artístic i tècnic que formarà part del projecte. Un cop es té tot el projecte més definit, s'inicien els assajos i progressivament van entrant en joc les persones encarregades de fer l'escenografia, vestuari, música, el so i il·luminació per fer els seus dissenys i incorporar-ho als assajos i així donar forma a l'espectacle final. També és important tenir en compte que durant el procés de creació ja té inici la campanya de comunicació, creant material per a la promoció de l'espectacle abans de l'estrena (imatges d'assajos, dossiers de venda, cartell, programes de mà, etc.).

Inicialment, els assajos tenen lloc a l'espai propi de creació però quan s'apropa la data d'estrena, els equipaments solen facilitar durant uns dies el teatre on es representarà per dur-hi una residència tècnica. Això consisteix en preparar l'espectacle amb els dissenys de so i llum adequats a la sala en qüestió, polir detalls, posicions a l'espai, entrades i sortides, etc.

LA COMÈDIA I TÈCNICA CLOWN I

L'humor sempre ha existit en la dramaturgia de les arts escèniques, però quan ha pres més força ha estat quan s'han desenvolupat subgèneres específics vinculats a la comèdia, com ara la **comèdia dell arte** (espectacle improvisat de carrer que va ser especialment popular al renaixement italià) o bé el **clown**, que primer va aparèixer al circ i després com a personatge còmic. A partir d'aquí han anat derivant cap a altres vessants com ara el **mim**, l'**humor gestual**, la **comèdia de situació**, els **vodevils** o **stand comedy**, que serien els monologuistes.

La **comèdia és l'art de fer riure l'espectador** i, encara que no ho sembli, **és una tasca molt seriosa** que requereix una gran interpretació còmica i un treball molt tècnic. La seva execució, a banda del contingut en si, és clau perquè una escena sigui divertida o no.

La tècnica utilitzada per fer comèdia té el seu origen en bona part en el subgènere del **clown**. Per nosaltres és molt més que una mera disciplina teatral, ja que per a la seva execució i per tal que funcioni, es fixen unes normes que són bàsiques per a qualsevol interpretació còmica. A continuació us n'apuntem algunes. Si analitzeu espectacles, pel·lícules o sèries d'humor veureu que en totes podeu trobar aquests elements incorporats en els seus diàlegs, en les situacions o les accions que protagonitzen els seus personatges.

- La complicitat amb el públic és importantíssima, sempre es busca un diàleg directe. En el teatre còmic és molt important escoltar el públic, les seves reaccions són el motor de l'espectacle còmic. Cal escoltar els riures per calibrar les interpretacions. Això en el teatre és possible, en la televisió més complicat. Però per això hi ha algunes sèries de televisió que s'enregistren amb públic en directe com ara Friends o la catalana Jet lag, per tal de que els actors puguin percebre aquestes sensacions
- S'alimenta de l'error i l'equivocació.
- El públic es sent identificat amb el seu comportament: pots ser irreverent, dir veritats inconfessables, ser políticament incorrecte o mostrar els seus sentiments sense embuts.
- Sempre vol fer-ho molt bé, però mai resol els problemes per una via convencional, sinó a la seva manera que no sol ser la millor.
- Sempre va acompanyat (l'August i en contra August): un que es pensa que és llest, però no ho és tan com l'altre, que aparenta ser-ho menys.

LA COMÈDIA I TÈCNICA CLOWN II

- Espia el món per un forat i l'interpreta a la seva manera. És una mirada ingènua però sàvia, com la mirada d'un nen.
- No se sent mai perdedor, sinó un emprenedor nat que lluita per arribar a l'excel·lència.
- Els temps que utilitza per fer les coses és molt important.
- Fa ús dels silencis com a part de la narrativa, ja que poden dir moltes coses.
- Tots els personatges tenen dues cares: l'amable i la més fosca.

Orígens i personatges del clown

Es considera que va néixer a quan algun servent va voler criticar i fer paròdia d'algun personatge de la noblesa, copiant els seus gestos, la seva forma d'expressar-se i de vestir-se. Durant segles es va desenvolupar entre la noblesa i alguns fins i tot heretaven el seu propi personatge dins de la societat i es desenvolupaven en els carnavals. Aquest personatge va anar evolucionant i es va veure en la necessitat de preparar-se els espectacles, per la qual cosa va aprendre diverses arts com la música i la literatura, a més dels malabars, les acrobàcies, la dansa i l'actuació, el que el va convertir en un artista que dominava diverses disciplines.

A finals de l'Edat Mitjana és quan adopta el maquillatge blanc que tant el caracteritza. Per tant, aquesta tècnica va acabar desenvolupant-se en el S.XIX en els circs i es tractava d'un personatge que entretenia el públic entre números en un espectacle de circ. La imatge que tenim d'ell és vestit amb robes de colors, cara pintada i nas vermell. Aquesta figura ha anat evolucionant i ara, el clown contemporani el trobem com un excèntric provocador que porta un ritme i una música interior pròpia per jugar amb les emocions de l'ésser humà. També és un personatge fràgil i sòlid que se sosté del públic lluny dels colors i artificis de l'escena.

Quan pensem en artistes de clown tenim tendència a imaginar-nos una parella interpretant **personatges antagònics**. Tots dos personatges representen les dues cares d'una mateixa moneda: l'innocent-espavilat, l'atrevit-prudent, el ximple-llest... Es necessiten l'un a l'altre, es complementen i fins i tot de vegades s'intercanvien papers. Entre molts exemples trobem els germans Tonetti o bé el Laurel i Hardy al circ; o bé El Gordo i el Flaco, al cinema.

Una altra topologia d'artistes còmics és la que es diu **clowns de personatge**. Utilitzen registres i maneres d'expressar-se pròpies i intransferibles: interpreten "el seu propi clown". Al circ són mundialment coneguts Charlie Rivel o Popov. Al cinema trobem varietat de clowns amb els seus caràcters com la dolçor de Chaplin, la determinació i convicció Buster Keaton, la innocència de Harold Lloyd, la transgressió i irreverència dels germans Marx, l'elegància i la bondat de Jacques Tati, la fragilitat de Jerry Lewis, les entremaliadures de Cantinflas o Mr Bean amb la seva la malaptesa i la incapacitat combinades amb la reflexió i l'intel·lecte de Woody Allen.

TEATRE DE TEXT I D'OBJECTES

Com a gènere literari, **el teatre de text** comprèn les obres concebudes per ser representades en un escenari davant d'un públic. L'autor del text desapareix i cedeix el relat als personatges. El seu nombre varia segons la complexitat de l'obra i el tipus de contingut. En el cas d'**Un tal Shakespeare**, podem trobar alguns fragments o escenes de les obres de Shakespeare.

D'altra banda, a l'espectacle podrem trobar també el que s'anomena **teatre d'objectes o titelles contemporanis**. Aquest és un teatre en el que al centre no s'hi troba la figura humana en forma d'actor, sinó que la importància rau en els titelles o objectes, els quals cobren vida i ens expliquen una història.

En el camp del teatre de titelles i teatre d'objectes, originat a través de successives transformacions de teatre oriental de titelles, de figures i d'ombres, és sotmès a un procediment escènic tan antic com el teatre mateix: la manipulació d'aquest element és fonamental per donar vida i ànima.

A **Un tal Shakespeare**, incorporem aquesta tècnica i cedim part del protagonisme a uns clics de Playmòbil, els quals ens serviran per mostrar algunes situacions de morts amb un punt de vista còmic. Apareix un decorat en miniatura on hi ha representades varies escenes amb clics de playmòbil. Seguint l'argument d'un tema musical compost per Carles Serras, es manipulen aquests titelles per explicar les històries alhora que es grava en directe i reproduceix en una pantalla gegant perquè el públic ho pugui veure amb detall.

WILLIAM SHAKESPEARE I

William Shakespeare, nascut a Stratford-upon-Avon (Anglaterra) a la primavera de 1564, és un dels autors més versionats i adaptats del món. Són moltes les obres escrites per aquest autor anglès: des de comèdies, fins a tragèdies i, la gran majoria, han estat versionades per companyies teatrals de tot el món.

Amb una extensíssima obra que va del medieval al renaixement, Shakespeare aconsegueix anar més enllà de la seva pròpia època i convertir-se en un dels referents més importants de la literatura universal. Les seves trames giren al voltant de la tragèdia, el còmic, la poètica, el fet terrenal i sobrenatural, el que és real i fantàstic. En les seves obres es distingeixen els següents gèneres: tragèdies, comèdies, obres històriques, comèdies novel·lesques o de fantasia, obres perdudes i poesia. Encara que no es tenen moltes dades sobre la seva infància, se sap que va ser el tercer de vuit germans i el primer fill baró de John Shakespeare i de Mary Arden.

Les dades sobre la seva adolescència també són escasses: es creu que va estudiar en un col·legi de la seva localitat i que, tot i que hauria d'haver succeït al seu pare en el negoci, va haver de posar-se a treballar com a aprenent de carnisser per la difícil situació econòmica que travessava la seva família. El 1582 es casa amb Anne Hathaway. Cinc anys més tard, s'estableix a Londres i després de provar en diferents oficis, opta pel d'actor. És curiós com William es torna escriptor. A la fi de S. XVI, tota activitat social i teatral va haver de suspendre arran de l'avanç de la pesta a Londres, per la qual cosa William es va quedar a casa. Llavors, el dramaturg va començar a crear als seus primers escrits que eren solament poemes curts que es coneixen amb el nom de sonets. I d'aquí va començar tot el seu amor per l'escriptura, la mateixa que va fer que el recordem encara després de tants anys de la seva mort. L'última etapa de la seva producció fou marcada pel drama i el món clàssic. Dins d'aquestes dues temàtiques, destaquen títols com "Romeu i Julieta", "Hamlet", "Macbeth" o "La Tempestat". Quan l'escriptor ja tenia produïdes 38 obres i guanyada una bona fortuna va decidir tornar a Stratford-upon-Avon, la seva ciutat natal, on va morir el 23 d'abril de 1616.

WILLIAM SHAKESPEARE II

La vida de Shakespeare va estar marcada per la pesta. La seva vida va començar en l'apogeu del primer gran brot isabelí el 1563-64, quan la malaltia va acabar amb una quarta part de la població de Stratford-upon-Avon, el seu lloc de naixement. El febrer de 1564, probablement per primera vegada en la història d'Anglaterra, van ser prohibides les representacions d'obres de teatre a causa de l'epidèmia. Londres, la ciutat a la qual Shakespeare es va mudar a la dècada de 1580, va ser arrasada repetidament per brots de pestilència i les normes dictaven que quan les morts arribessin a 30 per setmana, les funcions de teatre cessaven.

La indústria del teatre es paralitzava cada vegada que hi havia un nou brot de pesta i n'hi va haver molts. En veure's sobtadament i repetidament sense una feina estable i molt de temps lliure, Shakespeare escrivia. Per als que habitaven el món teatral en aquesta pesta bubònica, era un risc no només existencial, sinó també professional. Entre 1603 i 1613, per exemple, els teatres londinencs van estar tancats per un total de 78 d'aquests cent vint mesos, més del 60% del temps. El brot de 1603 va ser el més greu a Anglaterra des de la Pesta Negra del s. XIV. A Shakespeare, qui per llavors ja era un actor professional, dramaturg i accionista d'una empresa teatral, com a tots els seus col·legues, li quedava poca opció més que sortir de gira per recórrer les províncies, tractant d'arribar abans que la plaga a llocs on es poguessin representar o bé escriure. I no sorprèn que en les obres que va escriure després d'aquest terrible brot, les metàfores de la malaltia abundin.

Però la quarantena pel brot de 1606 va ser especialment memorable, ja que diu la llegenda que va crear ni més ni menys que tres de les seves grans tragèdies. Per exemple, una d'aquestes és la famosa obra de Macbeth. Qui ha estat recordada per molts en aquests temps de coronavirus és la seva dona, Lady Macbeth, per allò que es rentava les mans constantment: ella ho feia per intentar netejar la seva consciència per la seva participació en l'assassinat del rei Duncan.

OBRES DE L'AUTOR I

ROMEU I JULIETA

L'excel·lent i lamentable tragèdia del dramaturg anglès William Shakespeare. Explica la història de dos joves enamorats que, malgrat l'oposició de les seves famílies, rivals entre si, decideixen casar-se de forma clandestina i viure junts. No obstant això, la pressió d'aquesta rivalitat i una sèrie de fatal i tats condueixen al fet que la parella triï el suïcidi abans que viure separats. La mort de tots dos, però, suposa la reconciliació de les dues famílies.

HAMLET

Aquesta obra de teatre gira al voltant de les tribulacions de Hamlet, després que el seu pare, rei de Dinamarca, mori. Després que el fantasma d'aquest li revela que ha estat assassinat per Claudi, el seu oncle i actual rei (que a més s'ha casat amb la mare de Hamlet, Gertrudis), l'urgeix a venjar-se. Hamlet aprofita la presència d'una companyia de teatre itinerant perquè representin una obra que evoca l'assassinat del seu pare. Davant el rebuig de Claudi, Hamlet confirma la veritat dels fets i conclou que ha de matar al seu oncle. Però Hamlet assassina per error a Poloni, pare d'Ofèlia, de qui Hamlet està enamorat. Claudi convenç Laertes, fill de Poloni i germà d'Ofèlia, que vingi la mort del seu pare. Ofèlia, que ha embogit, se suïcida ofegant-se en un riu. Concerten un duel en què Laertes utilitza una espasa enverinada; fereix a Hamlet i al seu torn pateix un tall amb la seva pròpia espasa, per la qual cosa també s'enverina. Al mateix temps, Gertrudis sense saber -ho pren una copa amb vi enverinat, la qual era per a Hamlet. Aquest obliga Claudi a prendre's també la copa de vi.

OTEL·LO

L'obra dramàtica tracta sobre els efectes de la gelosia. Otel·lo és un general de Venècia, qui és nomenat governador de Xipre (per llavors pertanyent a Venècia) després de triomfar en diverses batalles. Otel·lo es casa amb Desdèmona, de qui està molt enamorat. Un subordinat d'Otel·lo anomenat Yago, vol destruir-lo i recorre a les mentides per posar fi al seu matrimoni. Crea una trama perquè Otel·lo sospiti que Desdèmona té una aventura amb Casio, el número dos del Govern de Xipre. D'aquesta manera comença a sembrar en Otel·lo dubtes sobre la fidelitat de la seva dona. Otel·lo, que és un home molt possessiu, comença a creure les acusacions de Yago, qui utilitza estratagemes molt diversos que desencadenen tot un seguit de successos fatídics on tots n'acaben sent víctimes. Aquesta obra és un drama que ens il·lustra la debilitat psicològica que suposa la gelosia.

OBRES DE L'AUTOR II

JULI CÈSAR

Juli Cèsar és ara l'últim del Triumvirat i la gent vol fer-lo rei. Càssius, un noble cobdiciós, veu una oportunitat en canviar aquesta situació i aconsegueix convèncer Brutus (millor amic de Cèsar) al costat d'altres conspiradors del perill que podria suposar l'ambició de Juli Cèsar per al poble. Tot i molts presagis sobrenaturals, somnis i advertències, Cèsar s'aventura al Capítol i pels Idus de març, i allà és apunyalat 33 vegades per sis conspiradors. Aquest succés fa esclatar una guerra civil. La tragèdia de Juli Cèsar és una obra tràgica que recrea la conspiració en contra del dictador romà, el seu homicidi i les seves seqüeles. Constitueix un dels diversos treballs shakespearians basats en fets històrics. A diferència de molts personatges principals en altres obres del gènere, Cèsar no és el centre de l'acció; la figura més rellevant de la història és Brutus i la trama gira entorn de la lluita psicològica entre les demandes en conflicte sobre l'honor, el patriotisme i l'amistat.

MACBETH

La història comença amb la victòria i els honors per al valent general escocès Macbeth. L'obra segueix el seu descens de noble soldat a infame traïdor. Quan comença l'obra, Macbeth rep una profecia de tres bruixes que un dia es convertirà en rei. Aquesta predicció el consumeix inevitablement en l'ambició i cobdícia. La seva esposa, Lady Macbeth, el porta més lluny pel seu camí de traïdor, qui l'exhorta a assassinar al rei Duncan i prendre el tron sense dubtar-ho. Havent fet això, i ascendit al tron, Lady Macbeth és consumida per la culpa i la por. Ell es torna tirànic, paranoic i sospitós. Recorre a matar a altres per assegurar el seu lloc i, a mesura que continua el bany de sang, això por ta a Macbeth i Lady Macbeth a l'arrogància, la bogeria i les seves eventuals morts. El bon amic de Macbeth, Banquo, també va rebre una profecia de les bruixes. Van dir que, tot i que Banquo mai seria un rei, ell produiria una línia de reis. Banquo va acceptar aquesta destinació amb paciència ment re Macbeth va prendre mesures contra Banquo i el seu fill, Fleance. Macbeth no és l'obra més complexa de Shakespeare, però és una de les més emocionants i emocionalment intenses.

EL TREATRE ISABELÍ

El teatre isabelí (1578 - 1642) és una denominació que es refereix a les obres dramàtiques escrites i interpretades durant el regnat d'Isabel I d'Anglaterra (reina des de 1558 fins a 1603) i s'associa amb la figura de William Shakespeare. En l'època de Shakespeare, hi havia molta gent que no sabia llegir drames en llatí o grec, per això es van introduir versions de les obres de Sèneca a través de versions italianes, amb esperit semblant a les originals. Els dramaturgs anglesos volien escriure obres que la gent de diverses classes socials poguessin entendre. L'important d'aquesta època és com va augmentar la valorització del teatre, sent més estimat pel públic. Això va donar una empenta perquè sortissin més artistes i millors obres. The Globe Theatre (actualment conservat i en funcionament) era l'acolliment de la companyia teatral de Shakespeare i va ser el bressol d'obres com: El rei Lear, Juli Cèsar, Hamlet... Va ser llavors quan van aparèixer els primers teatres oberts. La intenció del teatre isabelí era divertir i entretenir el públic assistent. Consistien en grans espais octogonals, sense sostre, envoltats de galeries pel públic. Es representaven les obres durant les primeres hores de la tarda i el preu de les entrades variava d'acord amb la comoditat. Les característiques principals del teatre d'aquella època són:

L'afluència de públic era massiva

- L'escenografia era bastant escassa
- El vestuari era bastant elaborat, en contrast amb la poca escenografia
- Les obres, a la primera meitat del s. XVI, tenien un caràcter cortesà, religiós i popular.

Els gèneres teatrals representats eren:

- Comèdia: personatges que s'enfronten a dificultats quotidianes de forma còmica
- Tragicomèdia: es barregen elements tràgics i còmics
- Tragèdia: personatges enfrontats al destí o als déus. Destrucció física i moral del protagonista
- Mascarada: entreteniment cortesà. El nom és causat per l'ús de màscares

No es pot parlar del teatre isabelí sense mencionar a William Shakespeare. Aquest era el més famós d'aquella època i sobretot les seves obres eren les millors de les quals es representaven. Tals obres com Hamlet, Romeu i Julieta, Macbeth i Juli Cèsar, entre altres.

EL TREATRE ISABELÍ

EL TREATRE: PARTS I ELEMENTS

El teatre com a edifici ha anat actualitzant-se i adaptant-se a les necessitats de l'art, de la practicitat i del públic. L'origen el trobem primer en la forma del teatre grec, que estava construït a l'aire lliure normalment al costat d'un turonet. Hi havia un escenari rodejat d'unes escales en forma de semicercle on s'asseia el públic i hi ha cabia una gran quantitat d'espectadors.

Més endavant a la història es desenvolupa el teatre a la italiana, que seria el model d'edifici que més coneixem. És un teatre cobert, on la separació entre els actors i públic queda ben diferenciada, l'ún davant de l'altre. L'escenari està més elevat respecte la platea, la qual es divideix pel pati de butaques, els balcons i el galliner.

Actualment, tot i que la majoria d'equipaments existents són a la italiana, la tendència és a reaprofitar l'espai i trencar la quarta paret entre els actors i el públic. Els nous espais que es construïxen solen tenir plataformes elevables i grades retràctils, per tal d'oferir diferents possibilitats i adaptar-se a les necessitats de qualsevol disciplina o espectacle.

Parts d'un teatre

- **ESCENARI.** És l'espai on es desenvolupa l'escena. A dins hi trobem les bambolines (cortines horitzontals que tapen els focus), cametes (cortines verticals), escenografia, utilleria, l'equip d'il·luminació i de so, la tramoia, la pinta (barres de ferro per penjar focus) i el teló.
- **DARRERE ESCENARI.** Allà s'hi troben els camerinos on es canvien i preparen els actors i actrius, així com també petites sales que actuen com a magatzem de material variat propi del teatre. Aquesta part s'anomena popularment backstage.
- **PLATEA.** És on es col·loca el públic. Es pot diferenciar amb el pati de butaques (a baix), les llotges principals i laterals i el galliner, que es troba a dalt de tot.
- **DARRERE PLATEA.** Allà hi trobem la taula de control on hi ha el tècnic de so i de llums, que han de tenir una visibilitat perfecta de l'espectacle per desenvolupar la seva feina durant la funció.

Vídeo "Muntatge d'una escenografia al Teatre el Liceu de Barcelona : <https://www.tiktok.com/@liceuoperabarcelona/video/7218276591896497413>

Vídeo "Recorregut virtual del Teatro Colón de Bogotá": <https://www.youtube.com/watch?v=XLRDeirKfRg>

Activitats abans de l'espectacle

1) Generar interès per l'espectacle que anireu a veure, ja sigui per la forma com per l'obra de Shakespeare. Converseu en grup sobre què coneixeu de Shakespeare i de les seves obres. Podeu guiar-vos per les següents preguntes:

Sabeu qui va ser William Shakespeare? Quines obres de Shakespeare coneixes? De què tracten? Quins són els temes centrals que toquen? Per què creus que les seves obres són tan importants, més enllà del teatre i inclús de la literatura i les arts? Has vist alguna de les seves obres escenificada alguna vegada? Com era? Has vist pel·lícules basades en les seves obres, adaptacions o versions d'elles?

2) Investiga a Internet o a la biblioteca sobre l'època i context del teatre Isabelí. Després, compartiu aquesta informació amb els companys de classe.

A quin període de temps cor respon i quines eren les principals característiques d'aquests temps a Anglaterra? Com eren els edificis dels teatres en aquesta època, qui anava a veure les obres. Com era el Teatre The Globe i quina ha estat la seva importància fins al dia d'avui. Quines obres es representaven, a quins gèneres dramàtics corresponien, qui actuava, quins instruments musicals s'utilitzaven.

Activitats abans de l'espectacle

3) Sense prèvia investigació, dur a terme un debat a l'aula sobre el que seria el clown contemporani, la seva tècnica, intencions, orígens, etc. Podeu guiar-vos per les següents preguntes:

Com definiríem la tècnica de clown? Com ens imaginem el vestuari dels personatges? Penseu quin deu ser el seu origen. Quins temes creieu que es tracten en un espectacle de clown? Creieu que es pot fer humor de qualsevol tema?

4) Podeu veure una pel·lícula basada en alguna obra de Shakespeare i comentar-la a classe. Alguns exemples:

- *SHAKESPEARE IN LOVE (1998) - [enllaç al tràiler](#)*
- *ROMEU I JULIETA (1996) - [enllaç al tràiler](#)*
- *EL ÚLTIMO ACTO (2018) - [enllaç al tràiler](#)*
- *THE KING (2019) - [enllaç al tràiler](#)*
- *MUCHO RUIDO Y POCAS NUECES (1993) - [enllaç al tràiler](#)*
- *HAMLET (1990) - [enllaç al tràiler](#)*

5) Al final de l'espectacle es pot fer un col·loqui amb els actors, qui poden respondre a les preguntes que vulgueu fer. Us suggerim que per grups us prepareu algunes preguntes per fer després d'haver acomplert les activitats abans de veure l'espectacle.

Activitats després de l'espectacle

1) Feu debat a classe sobre els personatges i temes tractats a l'espectacle
Un tal Shakespeare: amor, traïció, obsessió, gelosia, venjança, etc.

Podrien portar-se a l'actualitat? De què parlaria Shakespeare avui en dia si estigués viu?

2) William Shakespeare, es va inspirar en escriure moltes de les seves obres durant l'epidèmia, igual que aquest espectacle, el qual va sorgir durant la pandèmia de la Covid.

Vau aprofitar vosaltres per ser més creatius? Vau explorar el vostre vessant més artístic? Penseu gags que es podrien relacionar amb la pandèmia que vam viure fa uns anys. Representeu individualment o per parelles algunes escenes típiques del confinament en clau clown o mímica i que els altres endevinin què esteu representant

Activitats després de l'espectacle

3) Escriviu una crítica teatral de l'espectacle pel diari local o la revista del centre. A continuació preguntes que podien guiar-vos:

T'ha agradat? L'has trobat divertida? Heu vist algun espectacle semblant? Què és el que més t'ha sorprès? Ha canviat el concepte de clown que tenies a la ment? Creus que és un gènere per tots els públics? Què opines del treball de l'actor? (el cos, la veu, el gest...) Destaca la coordinació de l'actor amb la música i els efectes. Quin gag o situació destacaries com la més divertida de l'obra?

4) Escriviu un article d'opinió sobre l'art del clown i les seves possibilitats després de llegir les següents preguntes:

Creieu que l'actitud, la manera de ser i el comportament que caracteritza el món del clown és útil per a les persones i la humanitat? Què hauríem d'adoptar de la seva filosofia? Raoneu la resposta. Heu sentit a parlar de la teràpia del riure? Heu pensat alguna vegada que el riure pot ser beneficiós per a la salut física i psicològica de les persones? Alguns dels seus beneficis són: eliminen toxines, produeixen endorfines que poden conduir a atenuar quadres depressius, etc. Podeu afegir algun altre avantatge? Heu sentit a parlar de l'ONG Pallassos sense Fronteres? Quin creus que pot ser el seu objectiu? Informa't d'alguna de les seves activitats als països del Tercer Món o en zones de conflicte.

Cascai Teatre

Cascai Teatre fa més de 25 anys que desenvolupem el nostre treball de producció d'**espectacles de creació pròpia, multidisciplinaris, fruit d'un seriós treball per a contemporitzar les disciplines de l'humor, el teatre gestual i el teatre visual.**

Això ens ha permès poder internacionalitzar-nos i portar a terme algunes representacions tant en l'àmbit nacional com internacional amb diversos espectacles com **El Pillo, Hotot, Zirocco, El Comediant, Un Tal Shakespeare i Un Tal Quixot.** També ha trepitjat terreny de l'àmbit musical creant els concerts teatralitzats **Els Colors de Duke Ellington,** un muntatge en què es fusiona música de jazz en directe i l'espectacle i **Juguem?,** un espectacle adreçat a la primera infància on la veu i el joc en són els protagonistes.

Si bé l'humor ha estat el nostre eix vertebrador, no ha estat l'única línia que ha treballat la companyia. També ens vam endinsar en el treball de text, portant als escenaris **Pere i el Capità** de Mario Benedetti l'any 2008 (traducció i adaptació de Pere Puig) i l'octubre de 2019 va estrenar **Nou-cents el Pianista de l'Oceà,** d'Allessandro Baricco.

D'altra banda, Cascai Teatre ha engegat des del seu laboratori de creació unes trobades entre professionals durant diversos anys, d'entre els quals en van sorgir diferents projectes com ara el taller **Els Malaguanyats, l'elit dels Perduts,** el curtmetratge **Perdonen... Disculpen** o bé la web sèrie **La Banda de Marcello,** la qual es pot veure al nostre canal de Youtube.

Marcel Tomàs

MARCEL TOMÀS actor, director i creador és membre fundador de Cascaï Teatre amb qui ha desenvolupat tot el seu projecte artístic teatral. Ha realitzat més de 1.600 funcions i ha guanyat diversos premis: Millor Espectacle de petit format Radio City de València, Premi del públic Mostra Santa Eugènia, Le Coup de Foudre a les Estivales de Perpinyà, Premi BBVA a Millor Espectacle 2013 i Millor actor BBVA 2013.

Treballa en televisió i cinema, així doncs ha protagonitzat les dues pel·lícules del cineasta gironí Robert Bellsolà (Dos a la Carta i Passi el que Passi) i ha participat en sèries com el Crac de TV3, Aida, Temps de Silenci, Los Misterios de Laura, Física y Química, El Barco, Laberint d'Ombres, entre d'altres.

En l'àmbit pedagògic exerceix de professor d'humor gestual, teatre còmic i d'interpretació davant la càmera des de fa quinze anys a l'escola de teatre El Galliner, forma part de l'equip pedagògic del Grau d'arts Escèniques de la Universitat de Girona (ERAM) i del projecte FLIPART de la Diputació de Barcelona, entre d'altres.

Univers creatiu de Marcel Tomàs

El treball de Marcel Tomàs, amb una clara influència de l'escola francesa de Jaques Lecoq, rau en la capacitat de fusionar diferents disciplines com ara el clown contemporani, aquell que ha perdut el nas vermell i les robes de coloraines i s'ha humanitzat.

Però també el treball de gest, el discurs del bufó, o la força interpretativa de la seva veu i crear un llenguatge propi.

Utilitza l'humor com a eix vertebrador del seu treball construint un show original i únic que busca l'autenticitat en cada directe com el fet teatral irrepetible: interpel·la el públic des del primer moment i el fa partícip del seu relat.

És la desconstrucció del registre clàssic de l'humor per tal de contemporitzar el gènere i adaptar-lo als nous llenguatge escènics amb l'objectiu que connectin amb l'espectador d'una manera més directe i actual.

Susana Lloret

INFO@CASCAI.COM
TEL. 679 485 861

WWW.CASCAI.COM